

wot teho He empla, kotryž nam ton Szenif we Spoczatku dawo, menujzy, kak ton Lud bo swjeru k Słowu dzeržat je, a kak Pjetyr sam to Słowo wošoko wažil, a schtož jemu Krystus pschifaša, czinił je.

II. Njetk zemny my tež tu Historiju psched bo wsacž. Tu stej dwje Wjezy we nej. Krjenemu je tudy jedyn czjelny Troscht a Wuczba, so nam Boh nochze dacž Soda wumrecž; kdrubemu jena duchomna, so naš Boh nochze Rječow dla satamacž, ale kradzi horjewšacž. To stej dwje Wuczbi, kiž jara nusnej a wužitnej stej; tehodla dyrbinny je swjeru wufnyč, a bo tež po nimaj sadžeržecž.

Ton czjelny Troscht je, so Krystus Pjetyrej kaže, swoje Sšycžje k Lowenju pschjestrecž, Pjetyr je pošluchny, a nałowi psches Wjeru wele Rybow. To jemi pschyn Gospodar, schtu by jeho jeno pschi swojim Powołanju a pschi swojim Džjeli stajnje mjecž mol, ton by wjeszje scheho dosž mjek, a na niczim neby jemu brachnylo. Ale ton Szenif dawo nam tak wele kwedženju, so našch luby Knes Krystus to kojždemu czinič nochze, ale jeno tym, kotřiž tu žylu Nož predy podarmo džjelali, a potom na jeho Słowo pošluchali su. To je, won ze tych Frommnych a Kbudnych, kiž predy Rusu czerpili su, žonowacž. Pschetož či Kšcheszijenjo dyrbja bo tudy na Semi bje-dzić a spytowani byč. Dyž pak spytani su, a tola swjernje na Słowi pschi swojim Powołanju aby pschi swojim Džjeli wořtanu, da ze Krystus pschindž, a je swojim Žonowanjom pomhacž.

To je jedyn Troscht, kotryž nam tudy prjotk dzeržany je, so my wjerič dyrbinny: Hacž nam runje drudy pobračne, a my schitko nimamy, so nebychmy sazwyblowali, ani nescžerpliwi byli, ale bo jeho Žonowanja wjeszje nadžijeli. Pschetož te Ryby tak nebjechu, so bychu jemu same wot bo do Lo-

dže skafale, ale won dyrbi bo na Bohu wesž, swoje Sšycžje wupšchestrjecž, a bo runje kajž drusy Rybakojo ktemu Džjelej podacž, hacž je runje njetk Kšcheszijan pocžat byč: Jeno so bo da temu Knesej sa to staracž, hacž njeschto natowicž budže.

To dyrbinny my tež we našchim Žiwenju wufnyč, nech je nam ton Schtant wot Boha postajeny, kajkiž ze. Sšy ty Wotrocž aby Džowka, Knes aby Kneni, Burgemester, aby Šjershta, da czin, schtož twojeho Hamta je, pschetož wono tebi na twojej Wjeri nesa-džjela, a ty možesch Bohu we tajkim Schtanczi prawje a derje šlužicž, nech bo potom Boh sa to stara, kak tebe sežiwicž, a tebi twoju Potrebnošž dacž ze. A nenaštrožej bo, hacž dyrbišch runje Kwilu Rusu czerpicž a tradacž. Pschetož wono može ton Čžap pschindž, wo kotrymž newjesch, so budže bo Sbožje a Žonowanje namafacž, kajž bo tu namaka. Ale wořtan swjernny, a nedaj bo ljeni ani nescžerpliwy sežinicž. Schtuž pak to necžini, ale ze smolom te Sšycžje preječ schwiknyč, dyž bo jemu jedyn mol radžito neje, a Nescžerpliwošžje dla wot swojeho Powołanja a Džjela bježecž, a njeschto drube šapocžecž, ton budže swoje žiwe Dny khudy Sšlepž wořtacž, a nebudže predy bo, ani šady bo pschindž.

To je pak ta vrjenja Wuczba, so bychmy dobreje Myšlje byli, hacž runje Rusy tradamny, a nam Boh to Žonowanje smolom nedo, kajž šebi myšlimy, a radži widžimy. Pschetož wono schaf by neprawje byto, so by nam Boh smolom dyrbjal pschikładowacž sa tym, hacž bychmy žyli. Jeno džjelaj tež Kwilu podarmo, kajž Pjetyr, a čerp. Ja dyrbu moju Rusu tež mjecž, panycž a tež šašo horjeřtanycž. Ja dyrbu tež Kwilu podarmo džjelacž, po Čžapžu budže moj Wocžez we Nebesach hinač czinič. Kajž we Pschisłowi stej: Dat Deus omne bonum, sed non